

Diplomovou práci lze zařadit svým zaměřením mezi teoreticko-empirické práce. Zabývá se slovním hodnocením a sebehodnocením žáka základní školy a gymnázia. Tato práce se zabývá i portfoliem žáka jako součástí hodnocení a sebehodnocení žáka. Slovní hodnocení a sebehodnocení žáka je zkoumáno z pohledu vzájemného vztahu a v souvislosti s klíčovými kompetencemi rámcového vzdělávacího programu.

Dále nabízí pohled učitelů, rodičů a žáků na slovní hodnocení žáka, na sebehodnocení žáka a práci s tímto sebehodnocením.

Pro řešení cílů tohoto výzkumu byla zvolena technika dotazníku.

Byly vytvořeny tři typy dotazníků. Dotazníky byly připraveny pro učitele, žáky a rodiče.

Průzkumem se prokázalo, že většinou učitelé slovní hodnocení ve své praxi využívají, a to převážně jako hodnocení formativní.

Podle tohoto průzkumu slovní hodnocení napomáhá rozvoji klíčových kompetencí, které jsou součástí školních vzdělávacích programů.

Se slovním hodnocením svého dítěte se setkalo velké množství oslovených rodičů. Většinou to bylo na 1.stupni základní školy. Rodiče slovní hodnocení vítají jako doplněk ke známkám. Ve větší míře vyžadují, pokud by se měli pouze pro jedno z hodnocení, hodnocení známkou.

Na základě této práce lze konstatovat, že žáci nemají výrazně oblíbenější způsob hodnocení. Vyhovuje jim klasifikace známkou i slovní hodnocení. Žáci se shodují však v tom, že jim slovní hodnocení pomáhá najít vhodnou cestu k nápravě chyb.